

DOBIC (13) *vb pf*

o *jasne.*

inf dobić (2). ◊ *fut* 3 sg dobiję (1). ◊ 3 *pl* dobiją (1). ◊ *praet* 1 sg *m* dobił(e)m (1). ◊ 3 sg *m* dobił (1). ◊ 3 *pl* *m pers* dobili (2). ◊ *imp* 2 sg dobij (3). ◊ *con* 1 sg *m* bych dobił (1). ◊ 3 sg *f* *by* dobiła (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (XVIII) – XIX w.

1. *Zabić umierającego lub rannego; enecare, exanimare, ferire donec exanimetur a. enecetur, letalem ictum addere, mortiferam plagam infligere, penitus occidere, seminecem mactare, caedere quandiu, spirat, vulnus letale imponere a. adigere a. impingere Cn [w tym: kogo (10), co (1)] (12) : ia widząc iż być żyw nie mogł/ dobiłem go BielKron 69, 50v, 68 [2 r.], 69, 313, 314v; Lecz teraz do żywego serceś mi zraniłā: A niedbam/ choćby mię też y dzisia dobiłā. WisznTr 18; PudlFr 79; CZárnkowski [...] zwykły był częstokroć przed wielkim bólem te słowa mówić: Prze Bóg/ dobiy kto/ odpuśćczę. KochAp 5.*

Zwrot: »kijem dobić« (1): A gdy iefzcze na zyemi leżąc wznošíł ręce do Bogá [...] kijem go dobili BielKron 145.

W przen (1) :

Zwrot: »kijem dobić« (1): Toć ieſt fláchectwo cnotą ſie ozdobić/ Niecnaty kijem iáko wężá dobić. RejZwierc 220.

2. *Dolożyć razów pobitemu (1) : Siecže ociec/ siecže žak/ więc też páni mátká/ Chce też vcžýc ſwoich praw dobję oſtátká. RejWiz 88.*

Formacje pochodne cf BIĆ.

Cf NIEDOBITY

LW